

POLITIŠKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Jau iškeliausi iš Maskolijos Prancūzijos prezidentas, pakelį dar jis užsuko į Norvegijos sostą, o pirmą atsilankė Danijoje ir Švedijoje, taigi jis atkankė Skandinaviskias viešpatystes, kurios, kaip laikraščiai praneša, jau pirmą kartą savęs užriso ankštesnį ryšį. Aišku todėl, kad Prancūzija prie ryšių Prancūzijos, Maskolijos ir Anglijos stengiasi pritraukti ir Skandinaviskias viešpatystes.

Kas nutarta Revely ter Maskolijos ir Prancūzijos, tikrai nežinia, kaip nežinia teigti kas tame pat Revely nutarta ter Maskolijos. Kadangi ten susivaižiavo teigti Prancūzijos ir Anglijos užbūzinę reikalų ministrų su tokiu jau reikalų vedėju Maskolijos, tai reikia manyti, kad Revely Anglijos ir Prancūzijos augšausieji reprezentantai susivaižiavo ne vien išgeri vieną ir kitą vyno stiklą su caru, ne vien norėdami su juom pasimatyti, bet čia terp ministerių turėjo bet dūmas kokios tarybos. Jeigu Revely ir ne būtų padaryti koki svarbesni traktatai, tai visgi buvo apkalbėti politiškieji reikalai ir siekliai svarbiausieji tautų. Ar vėžiniant Prancūzijos prezidentui Skandinavijoje, ir tas viešpatystes pasisekė prie ryšių patraukti, nežinia. Ne reikia dar užmiršti, kad su Anglija susirūstę Japonija, tai katroj pusėj stoji Anglija, to pusėj bus ir Japonija. Jeigu Skandinaviskios viešpatystės ir neprištotoj formaliskai prie ryšių vakarinės Europos tautų, tai galima tikėti, kad jos ne stos ir jų priešinykų pusėj.

Taigi aišku, kad vakarinės Europos tautų augšausieji reprezentantai atsilankymai Maskolijoje turėjo gana svarbų tikslą. Klausy-mas tik, ar pasiekti tą tikslą pasiseks.

Bet visgi tie susivaižiavimai ypač Vokietijos pasėjo neramumą, kadangi didesnis susidraugavimas Prancūzijos su Maskolija, Anglija, su kuria eina ir Japonija, su sitalikymas su Maskolija, su kuria Anglija turėjo pirmą daugiausiai nesutikimų, pats per save yra gana svarbiu. Išnykus nesutikimams su Maskolija, kurių dėl pirmą jau kelis kartus be mazo nežinėjė krūvinai karai Azijoje, Anglija ir Maskolija, dabar eidasis iš vien, gali savo pajėgas kreipti prieš kitus. Svarbiausiu vakarinės Europos tautų, taigi Anglijos ir Prancūzijos prieš dabar yra Vokietija. Prieš ją tik ir gali kreipties susidraugavusios vakarinės Europos tautos, su kuriomis eina iš vieno Maskolija ir Japonija. Neistabu todėl, kad j tuos susivaižiavimus su neuzsitikėjimu žiūrėti veik visų pakraipų Vokietijos laikraščiai.

Po susivaižiavimų Anglijos karaliaus su Maskolijos caru dar Vokietijos ciecurius garsiai kalbėjo, net gaidžio karu nesutinkancias su Vokietija tautas, bet dabar, atsilankius Revely ir Skandinavijoje Prancūzijos prezidentui ir jis tyli. Matyti mato, jog pavojinga erzin-ties su susidraugavusiomis galingiausiomis Europos tautom, turint per menkas jų atsivėrimui pajėgas. Tiesybė, sulgy sutarimo, karuose su Vokietija turi eiti iš vien Austrija ir Italija, bet Austrija didesnėj dalyje apgyventa slavų, o tie nenekenia vokiečių; Italijos gyventojai teigpi labiau pritaria Prancūzijai, kurios sunų kraują ji pastatyta ant kojų, pateko į eiles didžiųjų Europos tautų. Su gyventojų norais randai turi rėkautiesi, gyventojų norai naikina ir valdonų ir ministerių padarytus traktatus. Vokietija todėl mato, kad išpaimojusi j karus, ji prieš susirūšusias vakarinės Europos tautas gali atsirasti viena. Todėl ir liovės dabar erzinti ir gaidzinti karais, bijosi mat, kad karas neuzgintų blogoj valandoj.

Maskolijai ryšį dabar ne sunku palaikyti. Ji, ar nori ar ne, turi eiti su tuom, kas jai paskolys pinigų ir turi skolintojo vežimą traukti. Be atsakancio savo politiškių reikalų parėmimo jau Prancūzija Maskolijai pinigų neduoda.

Besierzinimai vienok, nors ir nepagimdę karų, kenkia visiems: laukiant karo, pramonė sustoja, nupuola vertė viešpatystės popierę ne vieno, bet visų besierzinančių į karą kraštų. Laukimas karo kartais daugiau blogo gali padaryti negu pats karas. Todėl tai randai visokiais būdais stengiasi raminti žmonis. Ir dabar antai, prašalinimui vokiečių neuzsitikėjimo, Anglijos karalius pakvietė Vokietijos ciecurį šį rudėnį atsilankyti Anglijoje ir tas pakvietimą priėmė.

Rengiamas buvo susivaižiavimas ant jurių Maskolijos caro su Vokietijos ciecuriu, bet iš to nieko neisejo. Matyt nepasisekė ne tuom tarpu prašalinti esančių ter Vokietijos ir Maskolijos nesutikimų.

Pereitą sanvatę Prancūzijoje, netoli Paryžiaus, mieste Vigneux buvo krūvinai susirėmimai terp kariūnės ir streikuojančių darbininkų, kuriuose keli darbininkai likosi užmušti. Nedėlioj Paryžiaus darbininkai stengėsi parodyti savo pritarimą nukentėjusiems streikiečiams. Jų pulkai atkako į Vigneux ir čia ant gatvių vėl buvo smarkūs susirėmimai, kuriuose buvo nežmūsti ir pašauti; sužeisti buvo netik darbininkų, bet teigpi kareivių ir policistų pusėj.

Dėl jų kraujo praliejimų Paryžiaus darbininkai buvo surengę streiką, kuriame būtų turėjė dalyvauti su viršum 100000 darbininkų. Valdžios laukė vėl krūvinų riaušių. Kareiviai laukė tik prisakymo. Bet kariūnės mažai turėjo darbo. Iš įtekmingesnių laikraščių neisejo vien: "Siecle", "Petit Republicue", "Gil Blas" ir "Libre Parole", kurių statėjai susireikavo. Prie streiko pristojė elektrikai, bet kompanijos pirmo laiko gyventojams pranešė, kad pasirupintų kitokių žiburių, nes laukia darbininkų streiko. Smarkesnių riaušių Paryžiuje nebuvo.

Provincijos streikų nebuvo. Išėjus vien miesto Lens, bet ir čia streikavo tik anghakasai. Taigi darbininkų demonstracijos atsilbuvo ramiai.

PRANCUZIJA.

Pereitą sanvatę Prancūzijoje, netoli Paryžiaus, mieste Vigneux buvo krūvinai susirėmimai terp kariūnės ir streikuojančių darbininkų, kuriuose keli darbininkai likosi užmušti. Nedėlioj Paryžiaus darbininkai stengėsi parodyti savo pritarimą nukentėjusiems streikiečiams. Jų pulkai atkako į Vigneux ir čia ant gatvių vėl buvo smarkūs susirėmimai, kuriuose buvo nežmūsti ir pašauti; sužeisti buvo netik darbininkų, bet teigpi kareivių ir policistų pusėj.

Dėl jų kraujo praliejimų Paryžiaus darbininkai buvo surengę streiką, kuriame būtų turėjė dalyvauti su viršum 100000 darbininkų. Valdžios laukė vėl krūvinų riaušių. Kareiviai laukė tik prisakymo. Bet kariūnės mažai turėjo darbo. Iš įtekmingesnių laikraščių neisejo vien: "Siecle", "Petit Republicue", "Gil Blas" ir "Libre Parole", kurių statėjai susireikavo. Prie streiko pristojė elektrikai, bet kompanijos pirmo laiko gyventojams pranešė, kad pasirupintų kitokių žiburių, nes laukia darbininkų streiko. Smarkesnių riaušių Paryžiuje nebuvo.

Provincijos streikų nebuvo. Išėjus vien miesto Lens, bet ir čia streikavo tik anghakasai. Taigi darbininkų demonstracijos atsilbuvo ramiai.

Turkijoje naujųjų turkų partija, privertusi sultana duoti kraštui konstituciją, bijosi, kad sultanas, sekdamas Maskolijos caro pavykslą, nebandytų sulaužyti duoto žmonėms pažadėjimo. Jaunieji turkai su neuzsitikėjimu žiūrė į sultano darbus, jų eilėse kila reikalavimai, kad sultanas su visų pasitrauktų nuo sosto, kadangi jis nesiskubina įvesti umai visas jaunųjų turkų reikalaujamas reformas. Jie pareikalavo prašalinimo nuo vietų sultano rumo urėdinių, bet sultanas, jų nuomone, varo juos per daug palengva. Bandyta buvo tulus ministerius sumti, bet jie pasislėpė Italijos ambasadorio ir ambasadorius atsiskė ambasadoj pasislėpusius išduoti.

Esanti Macedonijoje svetimų kraštų komisoriai, turinti prižiūrėti urėdinius, gavo nuo jaunųjų turkų prisakymą išsinešdinti. Nežinia, ką ant to atsakys paskyrę komisorius kraštai.

Blogą ant gyventojų įspūdį padarė paleidimas iš kalėjimų kriminalikų prasizengėlių. Vieną iš paleistų užmušė Konstantinopoluje jaunieji turkai pakorė, kadangi jis, paleistas, ant gatvės nudurė vieną krikščionį.

PERSIJA.

Persijos naminis karas ne pasiliovė. Karas tas, rodosi, negreitai pasibaigs, kadangi iki šiol ne viena pusė dar negali pasigirti, kad būtų viršų paėmusi.

Kaip pranešė Londono laikraštis "Times", 2 d. rugpiučio Teherane ant gatvių per visą dieną traukėsi krūvinai mušiai terp revoliucionierių ir šacho šalininkų. Kanuoles turėjo abidvi puses. Abiem pusėm traukta pinigų karo vedimui; jos reikalingus pinigus tiesiog veržė turėjo nuo gyventojų.

Gyvenanti Turkijoje persai prašė šachui, jog jie menori grįžti tėvynėn, bet velija būti Turkijos ukėsis, nes čia daugiau turi laisvės.

Turkija naudojasi iš riaušų Persijoje. Turkiskioji kariūnė įsiveržė į Urmiah apskritį ir stengiasi visą tą apskritį apvaldyti. Iš čia turkus pasitraukti privertė Maskolija ir Anglija, tai ji dabar bando vėl jį apvaldyti.

Byla dėl gelžkelio sąjungos bus šimet lapkrityje negrinėjama Vilniaus teismo rūmų luomų atstovams dalyvaujant. Kaltinamųjų yra 21 žmogus.

Svietiška valdžia į Vilniaus vyskupo vietą buvo pasvėrusi šiuos kandidatus: kun. V. Klučinskį, kun. Baiką ir kun. Erdmaną. Eina gandas, buk popiežius ne vieno iš jų neuzvirtino.

Miesto valdyba ištyrusi, kad iš Vilniuje baigusiujų vidurinius mokyklas mokinių, daugumas yra į Peterburgo technologiską institutą įstojusii.

Vilniaus techniskoje mokykloje mokėsi šimet per pirmą pusmetį 80 mokinių, per antrą 40; žydų buvo 67 nuosimčiai; miestiečių 59 nuosimčiai. Mokykloje mokė banko ir vaisbos skaitliavimą.

Vilniuje suimtas oficerias Zedlador, išgavęs per apgavimą iš Balstogės krasos 28 tukstančius rublių.

Pasklydęs gandas apie atkeliamą į Vilniaus guberniją žemės ūkio skyriaus viršininko Krivoševino ir kitų su juo keliaujančiųjų valdininkų pasirodė esąs neteisingas. Visi jie yra iškeliavę į Volgos pakrančių miestus.

Pagal žinių surinktų vietinės administracijos, jų užderėjimas berzelio mėn. 1 d. šiaip išrodė:

Vilniaus gubernijoje žieminiai javai gana gerai išrodė tik Vilniaus, Disnos ir Ašmėnų pavietuose. Jau praščiau užderėjo jie Vileikos ir Sventėnų pav., o pusėtinai Lidos ir Trakų. Vasarųjų visoje gubernijoje gerai auga, tik Sventėnų pav. kiek prastesnis.

Kauno gob. žieminiai javai visur gerai išrodė, vasarųjų dar geriau.

Gardino gob. visi javai neblogi. ("V. 2.")

Apgarsinta pelno atskaita už parduotąjį degtinę monopolituose. Skaitant pagal gyventojų skaitliavimą, tai mažiausiai išgėrė degtinės pietvakarinės gubernijos. Vilniaus gubernijoje išpuola, kad kiekvienas žmogus tris ketvirčius kibiro išgėrė per metus. Daugiausiai išpuola Maskvos gubernijoje: ten kiekvienam teko po (146) vieną pilną ir dar keturias penktadalis kibiro.

VILNIAUS LIETUVIŲ MOKYKLA.

Vilniaus miestas pavedė Lietuvų Selpimos Draugijai Pranciškūnų mūrų galą ant Lydos gatvės kampo visai arti (bent už keliolikos sieksnių) nuo šv. Mykalojaus bažnyčios. Paveistijai namai skiriamai pirmučiausia lietuvių mokyklai, prieš dvejatą metų įsteigta P. Matulionio ir d. A. Vileišio rūpesniu ir vardu. Daugiausia ją globia Selpimos Draugija, padeda ir "Vilniaus Ašros" Draugija, skirdama kas mėnuo po dvidešimt penkis rublius mokytojų algai apmokėti. Nemaža šelpė ją ligšiol ir, tikimės, šelpės toliau visuomenė savo aukomis. Kol tebuvo viena klasa, galėjo mokykla sutilpti viename dideliame kambaryje, kurį kun. Kuktą dykai duodavo šv. Mykalojaus bažnyčios namuose. Norint atidaryti ir antroji klasa, nebegalima būtų išsistiekti tuose namuose. Kelties išten ir samdyties kitur mokyklai butas — neišneša vilniškių lietuvių lėšos: sunku sukraptyti kas metai po trejetą — ketvertą šimtų rublių vienoms tik sienoms. Taigi Pranciškūnų mūrų galas kaip tik laiku buvo išgautas. Dabar jau galima bus rūpintis ir antrosios klasos atidarymu.

Tačiau labai apsiriktų skaitytojas, manydamas, kad tasai "mūrų galas" tat butas, kurin jau galima leiti ir be didelio vargo ramiai gyventi. Tiesa, nemažai nameliai: dviem gyvenimais, askaudai papasakoti mokytų, ir — kad liautųsi taip uoliai gramatikos mokė.

IŠ LIETUVOS.

IŠ VILNIAUS.

Vilniaus mokslo apygardos valdyba leido nuo šių mokslo metų įvesti neprivėčiamą mokymą vokiečių ir prancūzų kalbos miesto mokyklose.

Taip pat įsakytą Vilniaus liaudies mokyklų direktoriams žiūrėti, kad mokiniai labiau būtų mokomi teisingai skaityti, kad paskaitytąjį daiktą papasakoti mokėtų ir — kad liautųsi taip uoliai gramatikos mokyti.

Kaip pasiaiskino, buvusis Vilniaus miesto valdybos buchalteris Pasternackis, dabar patraukiamas atsakomybėn, niekam nežinant (matyt gera buvo tvarka) kasdien prisisavindavo mažiausio po 100 rub., o kartais prieidavo ir lig 1,000 rub. 1902-ais metais paėmęs 13,379 rub.; 1903 — daugiau kaip 15,000 rub.; 1904 — daugiau kaip 19,000 rub.; 1905 — 23,790 rub.; o 1906 m. 22,221 rb. Apskritai, nuo 1898 iki lapkričio 1 d. 1906 m. jo prisisavinta 124,737 rubliai.

Vilniaus gubernatoriaus įsakę žemiečių viršininkams, kad jie išaiskintų valstiečiams, kad, jeigu jie nori užderėti esančius pas juos trakterius arba kitas panašias girtokliavimo įstaigas, tat tai galima padaryti, tiktai reikia, kad prie tokio tikslto prašymų būtų pridėdami valstiečių sueigos nutarimai visai panaikinti girtuoklybę ir kad būtų prašoma užderėti ne kokio vieno žmogaus, bet visos tokios įstaigos.

Visos Rusijos geležinkelų sąjungos Vilniaus skyriaus byla busianti šį rudėnį Vilniaus teismo rūmose, luomų atstovams dalyvaujant. Be geležinkelio valdininkų atiduota teisman dar: inžinieriai — Jukna, Borisovas, Gotskivis, ir Zibelis, studentas Vigilevas, prisiekusis advokatas Tarchovskoi, pr. ad. padėjėjas Agapitovas, Marketis, Osipčukas ir Šreideris.

(Iš "V.")

Berzelio 29 dieną, mugės laike Antkalnyje sumintas valstietis Tublė, už netikrą aukšinę penkrubėnė. Ten pat suimtas ir Kaganas su 22 sidabriniais netikrais rubliais.

Antkalnyje, mugės laike, degtinė nemaž žmonėlių į šaltąją nubėdė, vieną dagi ligonbutyje padaguldė. Vienoje aludėje girtuokliū burs išaudžė langus, sulaužė visus baldus, sukulė indus, išvėgė 200 rublių. Užgavo keletą žmonių, gal būtų ir užmušę, jei tik nebūtų suspėjė išlakstyti ir pasislėpti. Policija suspėjo, kol kas, tik tris į šaltąją nubėdinti.

O viešbučio "Europa" tarnas ir koks fabriko darbininkas, girti budami, taip viens į kitą įkibo, kad kaip policija juos perskyrė, abudu prisiejo prie gydytojo gabenti. Vienam užteko tik zaizdas užrašiojus, o kitas buvo taip smarkieji peiliu subadytas, kad kaip sunkiai sužeistąjį prisiejo šv. Jukubo ligonbutyje paguldyti.

Tose paskutiniose mustynėse dalyvavo ir daugiau girtųjų.

Vilniaus mokslo apygardos valdyba leido nuo šių mokslo metų įvesti neprivėčiamą mokymą vokiečių ir prancūzų kalbos miesto mokyklose.

Taip pat įsakytą Vilniaus liaudies mokyklų direktoriams žiūrėti, kad mokiniai labiau būtų mokomi teisingai skaityti, kad paskaitytąjį daiktą papasakoti mokytų, ir — kad liautųsi taip uoliai gramatikos mokė.

Byla dėl gelžkelio sąjungos bus šimet lapkrityje negrinėjama Vilniaus teismo rūmų luomų atstovams dalyvaujant. Kaltinamųjų yra 21 žmogus.

Svietiška valdžia į Vilniaus vyskupo vietą buvo pasvėrusi šiuos kandidatus: kun. V. Klučinskį, kun. Baiką ir kun. Erdmaną. Eina gandas, buk popiežius ne vieno iš jų neuzvirtino.

Miesto valdyba ištyrusi, kad iš Vilniuje baigusiujų vidurinius mokyklas mokinių, daugumas yra į Peterburgo technologiską institutą įstojusii.

Vilniaus techniskoje mokykloje mokėsi šimet per pirmą pusmetį 80 mokinių, per antrą 40; žydų buvo 67 nuosimčiai; miestiečių 59 nuosimčiai. Mokykloje mokė banko ir vaisbos skaitliavimą.

Vilniuje suimtas oficerias Zedlador, išgavęs per apgavimą iš Balstogės krasos 28 tukstančius rublių.

Pasklydęs gandas apie atkeliamą į Vilniaus guberniją žemės ūkio skyriaus viršininko Krivoševino ir kitų su juo keliaujančiųjų valdininkų pasirodė esąs neteisingas. Visi jie yra iškeliavę į Volgos pakrančių miestus.

Pagal žinių surinktų vietinės administracijos, jų užderėjimas berzelio mėn. 1 d. šiaip išrodė:

Vilniaus gubernijoje žieminiai javai gana gerai išrodė tik Vilniaus, Disnos ir Ašmėnų pavietuose. Jau praščiau užderėjo jie Vileikos ir Sventėnų pav., o pusėtinai Lidos ir Trakų. Vasarųjų visoje gubernijoje gerai auga, tik Sventėnų pav. kiek prastesnis.

Kauno gob. žieminiai javai visur gerai išrodė, vasarųjų dar geriau.

Gardino gob. visi javai neblogi. ("V. 2.")

Apgarsinta pelno atskaita už parduotąjį degtinę monopolituose. Skaitant pagal gyventojų skaitliavimą, tai mažiausiai išgėrė degtinės pietvakarinės gubernijos. Vilniaus gubernijoje išpuola, kad kiekvienas žmogus tris ketvirčius kibiro išgėrė per metus. Daugiausiai išpuola Maskvos gubernijoje: ten kiekvienam teko po (146) vieną pilną ir dar keturias penktadalis kibiro.

VILNIAUS LIETUVIŲ MOKYKLA.

Vilniaus miestas pavedė Lietuvų Selpimos Draugijai Pranciškūnų mūrų galą ant Lydos gatvės kampo visai arti (bent už keliolikos sieksnių) nuo šv. Mykalojaus bažnyčios. Paveistijai namai skiriamai pirmučiausia lietuvių mokyklai, prieš dvejatą metų įsteigta P. Matulionio ir d. A. Vileišio rūpesniu ir vardu. Daugiausia ją globia Selpimos Draugija, padeda ir "Vilniaus Ašros" Draugija, skirdama kas mėnuo po dvidešimt penkis rublius mokytojų algai apmokėti. Nemaža šelpė ją ligšiol ir, tikimės, šelpės toliau visuomenė savo aukomis. Kol tebuvo viena klasa, galėjo mokykla sutilpti viename dideliame kambaryje, kurį kun. Kuktą dykai duodavo šv. Mykalojaus bažnyčios namuose. Norint atidaryti ir antroji klasa, nebegalima būtų išsistiekti tuose namuose. Kelties išten ir samdyties kitur mokyklai butas — neišneša vilniškių lietuvių lėšos: sunku sukraptyti kas metai po trejetą — ketvertą šimtų rublių vienoms tik sienoms. Taigi Pranciškūnų mūrų galas kaip tik laiku buvo išgautas. Dabar jau galima bus rūpintis ir antrosios klasos atidarymu.

Tačiau labai apsiriktų skaitytojas, manydamas, kad tasai "mūrų galas" tat butas, kurin jau galima leiti ir be didelio vargo ramiai gyventi. Tiesa, nemažai nameliai: dviem gyvenimais, askaudai papasakoti mokytų, ir — kad liautųsi taip uoliai gramatikos mokė.

tyta, apiplyšęs stogas, langai išdaužyti, durys išsklypusios; tik kas-žin kurių kartų senos storos mūro sienos, iš plytų sukrautos prieš keletą šimtų metų, styri tvirtai įsimegusios žemėna. Vienuje ne geresnė išveizda: grindis išdubusios, sienos nutrusios, krosnys didelės, senoviskos. Ligšiol miestas nuomon atiduodavo tuos namus. Ten buvo kažkokio žydėlio keptuvė, gyveno Pranciškūnų mūrų sargai.

Taigi, įeinant, reiks viskas patiemis lietuviams pasitaisyti. Kaip mokyklos komitetas apskaitė, taisyamas apsieisias ligi pustrėčio tukstančio rublių. Ant rajame gyvenime ketinama įtaisyti mokykla abiem klasom; ir mokytojiui du kambarėlius; apačioje bus knygnas, skaitykla ir mokyklos kanceliarija. Be to dar reiks sargui vienas kambarys įtaisyti. Apie tukstantį rublių reikiamųjų pinigų pataisymui žada tris Vilniaus lietuvių draugijos, kitų pinigų vieni vilniečiai neisgalės sudėti. Prisieis vėl kreipties į visuomenę ir šaukties jos pagalbos.

Kaip svarbu ir naudinga turėti Vilniuje lietuviams savo mokykla, tikimės, suprantu mūsų dauguomenė. Padaryti prieina apsvietimo pradžia Vilniaus lietuvių liaudies vaikams, kurie be jo tamsybėje žusta ir niekias virsta, patekdami netikuson draugijon. Tą mokyklą išsėję, vien galėtų amaty mokyties ir apsvietų lietuvių amatininkų luomą sustiprinti Vilniuje; kit, įgiję apsvietimo pradžia, galėtų toliau mokyties, stoti mokytoju seminarijon ar kiton kurion vidutėn mokyklyn. Turint gerai aprūpintą savo mokyklą, nebereiktų neturtingųjų lietuvių tėvų vaikams mokyties po visus miesto pakraščius, kaip tat ligšiol būdavo. Šiais metais jai lankė daugiasia namų sargų ir darbininkų vaikai. Be to mokyklos buse nuo rudens bus įjatos vakarinės lekcijos suaugusioms mergaitėms.

Tokių būdu tie nameliai bus kaip ir koksai Vilniaus lietuvių kultūros židiny, apie kurį spiešis šviesos reikalingoji liaudis. Taisyamas dar nepradėtas. Už kokios sanvairės mokyklos komitetas nuspręs galutiną samatą ir prasidės darbas. Reiks pasiskubinti, kad nuo rudens viskas būtų įtaisyta, išvalyta, kad, pagaliau, gelėtų ten mokykla įsikurti.

Kaip augščiau minėjome, viešiemis vilniečiams sunku bus reikalingosios lėšos sumesti. Sutvarkiečiams ir kauniečiams tat nesunkū byla būtų: jų visuomenė susipratusi. Lietuvos rytuose kiti taip: čia dauguomenė dar nesutvarkanti kultūros reikalai. Supiratusieji, vilniečiai, nepaskaitę kalbamosios Vilniaus mokyklos namų atnaujinimą svietimu ir toliu dauktu, ar viename ar kitame Lietuvos pakraštyje, vienur ar kitur vietiniams kultūros dalykams, kuris čia taip ilgai būvo paniekėje laikomas ir užmirštas, turėtų ypač rūpėti kiekvienam lietuviui, kurs trokšta, kad pakiltų ir vietos ligšiol buvusios mums neprieinamos. Žinoma, pirmučiausia lauksime skatų, atsiliepiant vilniškių kunigų, kad ir ne Vilniuje gyvenančiųjų. Dauguma mokinių, kurie lankys tą mokyklą, bus Vilniaus gubernijos gyventojai, iš Vilniaus gubernijos atėję miestai. Negera būtų, jei mes apsviltume visuomenės duosnumu. Per mėnesį, ar šiaip ar taip, namai turi būti sutaisyti, atnaujinti. Kitaip esant, privėsti butume pusiauokelėje stoti ir kuriam laikui atsidėti nuo antrosios klasos ir išvis nuo mokyklos pagerinimo. Todėl norime tikėti, kad visuomenė, nors jai šiuo metu sunku višiemis galams išsistiekti, pasi-stengs, kiek galėdama, vilniečiams padėti.

Visi, kurie panorėtų kiek duoti mokyklai pataisyti, gali siųsti aukas per laikraščio redakciją arba tiesiog mokyklos komiteto kasiarui, daktarui Antanui Vileišiui. (Jo adresas: Vilnius, Jurgio prosp. namų Nr. 25.)

(Iš "V.")

IS TVERECIŲ, Svent. ap.

Berzelio 10 d. rytą, Tverės čiaus valstijoje ištiko didelis gaisras: 63-jų ukininkų sudegė trobos. Gaisras kilo Naujųjų sodžiuje. Sudegus Naujūkam, ugnis perėjo Didžiųjų Kukučių sodžiu; tas sodžius taip pat visas sudegė. Iš Kukučių ugnis pasiekė trečią sodžį — Pivorį, tam sodžiuje sudegė 19 trobų. Visi trys sodžiai buvo labai arti nuo vienas kito. Pragaisties esą padaryta apie 40 tukst. rublių.

"I. Uk."

IS KAUNO.

Kauno mokslo ir pramonės muzėjus liko lietuvių — dailininkų apdovanotas: skulptorius Petras Rimša paaukavo jam bronzos lentutę "Žvaigždė", o tepiliorius Čiurlianis paveikslą "Praitis".

Paskutiniuose laikuose tą muzėjų aplankė keletą svetintaučių iš užsienio atkeliavusiųjų, kurie žin-gėdavo jo rinkinius pažinti. T. Daugirdas, to muzėjaus prižiūrėtojas, pataria ant kiekvieno dailėlio muzėjuje padėti, apart vietinėje, dar paaiškinimą ir francūzų kalboje.

Butų dar didesnis palengvinimas muzėjų lankantiems.

Antroji lietuvių dailininkų dailės paroda liko berzelio 29 d. uždaryta. Aplankė ją 1825 svečiai, tarp kurių buvo nemaža atvykusiųjų ir iš užsienio.

(Iš "V.")

Berzelio 16 d. Kaune, pirmi-minikaujant bajorvadžiui Milleriui, buvo susirinkimas, kuris svarstė, ką padaryti su 13 tukstančių rublių, sudėtų per japonų karą Kauno gubernijos dvarininkų sužeisties kareiviams ir jų šeimynoms sušelpi. Nutarta lig rugšėjo 1 d. surinkti žinias visuo-

es Kauno gob. apskrčiuose apie reikalingas pašalpos žuvusiųjų kareivių našles ir vaikus našlaičius.

(Iš "V.")

Skulptorius Petras Rimša padarė tris modelius kun. Jauniaus paminklo, iš kurių vienas buvo lietuvių artistų dailės parodoje išstatytas

To businimo paminklo išveizda šitokia: ant taisyto ketvirtainio sieksnio akmens, kurs gali būti finų arba mūsų paprastas, stovi taipogi iš taisyto granito šulas piramidališkos formos, irgi sieksnį augstumo. Ant to šulo viršaus iš bronzos lietasis Jauniaus biustas. Tas piramidališkas šulas stovi apatinio akmens kertėje iš abiejų pusių yt akmeninė statinė tvora (biliastrada) užtvirtas. Kiekviename tvoros gale yra įtvirtas bronzos žibintuvas. Tame aptvėrime prie šulo prisiliejusi rymo moters stovyla su uždengta, žemin nuvirvusia, galva. Ta moterė turi reikšti didelį nuliudimą, nusiminimą, sielvartą, kurį jaučia tauta savo genimajaiškio mokslo vyrą nustojus.

Troptų prižiūrėtojas berzelio 25 dieną davė policijai žinoti apie nuolat papildomą vagystę. Viso labo iš Nemunu ir Neriu plaukiančių troptų šimet pavogta kokia du šimtu eglinių ir pusinių rublių. Policija, bekrėzdama, suraudo 27 rąstus, kuriuos troptų prižiūrėtojas pripažino už pavogtus iš troptų.

IS PANEVŽIO

Miestas iš atžvilgio švarumo negali būti giriamas. Ypač vasarą, kuomet į išdžiuvusią Nevėžio upę vąga visi miesto nešvarumai sruvena. Iš rytų pusės dar plaukia mištą mažas upelis Sarupis, kuris vasarą irgi išdžiusta. Jo pakrantėje guli miesto dalis Slobod-

ka vadinama, vargingiausių miestiečių, ypač žydų apgyventa.

re, parupindami būfeta su stipriais gerimais: buvo alaus ir degtinės. Tai griežtai yra priešinga tokių vakarų tikslui, kurių uždavinys yra šviesti ir dorinti žmones, neduoti progos prisisiurbti. Kur pardavinėjami gerimai, ten ir tvarką sunku palaikyti. Buvo nemažai įkaušusių, kurie, stumdymies, vaikščiojo ir, ypač, rėkavo.

Ne visai suprantamas ir Cumpito pasielgimas, kurs už nusienantį pievutę, kur buvo šokama, pareikalavo to r. užmokėti. Cumpitas ugnagies draugijos pirminkas, vakaras gi buvo taisomas tos draugijos naudai — reikalingiems instrumentams įsigyti.

Kupertas.

(Is "V.")

IS ZAGARĖS.
Siaulių pav.

Zagariečiai rengia ant 13 d. liepos pavargusių šelpiamosios draugijos naudai lietuvių vakarą. Bus vaidinta "Vasčiaus sudas" ir "Vai-to pirštytis", bus dainos ir šokiai. Vietinis "antstolis" buvo užgynęs artistams daryti susirinkimus repetitijoms. Artistai siuntė sprauinkui prašymą, kad leistų daryti repetitijas. Sprauinkas leido, bet vietinis antstolis reikalavo, kad jam būtų duota iš anksto žinia, kur ir kada bus repetitija, kas tokie vaidintojai, sve-timų žmonių suveiti žiūrėti neleidžia ir ant kiekvienos repetitijos atsiuntia tvarkos daboči sargyb-nį. Tokioje tad "apevdoje" lai-komi zagariečiai. Jau treči metai, laikas nuo laiko, rengiami Zaga-reje spektakliai ir nieks iki šiol ne-kludė artistams savo rolių moky-tis, suėdavo po kelis kartus į san-vaitę be kokio aniuolo sargo ir stebėdina, kad tie artistai, neda-bojami, viens kito nepasimaugė. Dabar jau tikrai artistams ne plau-kas nuo galvos nebenukrus!

Policijai taip besirūpinant kul-tūros reikalais, vagių daug priviso, ir jie paliko labai drąsus. Dilbi-nėlių įnamius pavasarį pavogė vienam paskutinę kumelę, pereinę nedėlią vėl kitam. Tardbučios pavogė arklių su visais ratais — va-gis pasikinkę, važiuotas išvažio. O smulkii vagysčių tiek, kad ne-apskaitysi. Pereita nedėlią apie Girkantius žmones užpuolė vieną įtariamą vagį. Barzdą, ir ant vie-tos užmūšė jo paties namuose.

Žinoma, policija čia nekaltą. Ji praverčia dabodama, kad keno nors galvon neįsimeigtų nelega-liškos mintys, o vagis jug policijai nieko pikto nedaro.

Artistas.

(Is "V. 2.")

IS ZAGARĖS.
Siaulių pav.

Bandorių sodžiaus ukininko Eiš-monto darbininkai šventę pirmąją gegužę. Prie jų prisidėjo dar vienas kitas sodžiaus darbininkas. Tuojaus kjo kalbos, kad Eišmontas įvedęs naujas šventes, noris panaikinti katalikų tikėjimą. Tuo-jaus ant rytojaus Kavalas vazia-vo pas Zagarės kleboną Račkauką skusti Eišmontą. Ką klebonas pa-tarė, nėra žinios, tik už kelių die-nų po to burs Bandorių juoda-simčių, kokie 8 žmonės, su kuolais ir pagaliais užpuolė ant Eiš-monto, ėmė draskyti tvoras ir tai-kę jį patį nugalabinti. Bet Eiš-montui pavyko atsigtinti su šau-na-mojo pagalba. Buvo tartum vis-kas nutilę, tik štai 30 d. gegužio-atvažiojo pas, Eišmontą Zagarės žandaras, urėdinkas ir dešimtinin-kas kratos darsty. Jieškojo už-draustų rasyti, ginklų, bombų ir slapto spauštuvės. Išgrozėdė vi-sus užkampius, išdraskė seklyčios aslą, išardė pečių, bet nieko pikto nerado. Mat Kavalas buvęs su-kundęs Siaulių sprauinkui, buk-vis tai esą pas Eišmontą. Nusika-mavę, nusipaisę kėrtikai atvezdino patį Kavalą ir prisispirdami, liep-vesti parodyti, kur tie ginklai, kur spauštuvė. Kavalas nuvedė juos į laują, nuvedė į daržinę, bet nie-kur nieko neradus, pasakė: "tur-but sukavoj". Tuokart polici-stai įkrito Kavalui dešimtį nagai-ky, kam jis, žinodamas, nedavė policijai ankščiau žinios, kad Eiš-montas suspėjo susikavoti. Dabar Kavalas sakęs nebekiškis savo lie-žuviu, kur nereikia, kad ir ką ži-nodamas.

Pradžioje berzelio pas tą patį Eišmontą atvažiavo Joniškęs pri-štavas ir aprašė — įkainavo visą jo judinamąjį ir nejudinamąjį ma-ty. Tat paliepus padaryti Vilniaus general — gubernatoriaus d. 1905 m. sumišimų, nors Eišmontas ir po tardymo savo laiku buvo pa-

liuosuotas. Kokiou tat tikslu pa-daryta, jei tik advokatai pasaky-t.

Bankininkas.

(Is "V. 2.")

IS VIESINTOS.
Ukmergės pav.

Čia daug apgyvendinta nuo se-nų laikų rusų-sentikių. Yra jų net keli sodžiai. Santikiai jų su žmonėmis budavo nekokie. Iš jų daugiausia išėdavo arklia vagių, dėl to tarp valstiečių ir šių pasku-tiniųjų eidavo tuomet pykos, kar-tais gi ir muštinės. Laisvųjų die-nomis pradėjo vieni ir kiti labiau tarp savęs susiprasti. Neatsiliko nuo bendrųjų darbų ir senti-kiai. Turėjo ir jie savo "orato-rius". Nuo to butent laiko pakilo ir jų politiskasis susipratimas, bent gi pasidarė jie dideliais vietinės administracijos priešais. Taip, šį pavasarį jie primušė beveik ne-gyvai Viešintų slaptąjį agentą (šnipą). Buvo dėl to suimta iš jų apie 12 žmonių. Daugumas tu-rėjo atsėdėti po 3 mėnesius kalė-jimo. Dabar jie įsirdė labai ant sargybinių. Sargybinių čia — daugiausia rusai, atgabenti iš Or-lo gubernijos. Sentikiai pasiren-mus repetitijoms. Artistai siun-tė sprauinkui prašymą, kad lei-stų daryti repetitijas. Sprauin-kas leido, bet vietinis antstolis rei-kalavo, kad jam būtų duota iš anksto žinia, kur ir kada bus re-petitija, kas tokie vaidintojai, sve-timų žmonių suveiti žiūrėti nelei-džia ir ant kiekvienos repetitijos atsiuntia tvarkos daboči sargyb-nį. Tokioje tad "apevdoje" lai-komi zagariečiai. Jau treči metai, laikas nuo laiko, rengiami Zaga-reje spektakliai ir nieks iki šiol ne-kludė artistams savo rolių moky-tis, suėdavo po kelis kartus į san-vaitę be kokio aniuolo sargo ir stebėdina, kad tie artistai, neda-bojami, viens kito nepasimaugė. Dabar jau tikrai artistams ne plau-kas nuo galvos nebenukrus!

Gbk.

("V. 2.")

IS SIAULIŲ.

Siauliuose truksta darbininkų. Ten vyraus gali mieste lengvai už-dirbti nuo pusės rublio lig rubliui kasdien.

(Is "V. 2.")

IS VIEKŠNIŲ.

Siaulių pav.

Šią žiemą susitvėręs "Vilniaus Ausros" skyrius dar sausio mėn., buvo padavęs prašymą į Kauno gubernatorių, kad leistų jį įsteigti Vieškniuose skyriaus knygyną ir skaityklą. Buvusis skyriaus val-dybos pirminkas, kun. Vilunas, pats kalbėjo su gubernatoriumi, ir šis sakėsi nieko neturįs prieš tai, kad būtų įsteigta knygynas ir prižadėjo paskubinti šį dalyką. Tačiau dalykas užsistėjo: tai rei-kalavo, kad būtų skiriam įvardy-tas priimtas ant savęs už knygyną atsakomybę žmogus, tai kad būtų nurodyti valdybos narių tėvų va-dai, pagalbos jieškojo narių-jstei-gėjų gyvenamosios vietos ir tė-vų vardai. Ant galo viekšni-škiai sulaukė — jų manot, lei-dimo? — ne: baigiantis birželio mėn. iš Kauno parėjo atsakymas, po kuriuo pasirašė (berzelio 12 d.) Kauno vicegubernatorius Gri-zevas, kad prašymas "paliktas be pasekmių".

Žmonės nusiminė. Daugelis pradeda abejoti, ar bebus leista bent teatrą sulosti, kuris "ausrie-čių" rengiamas.

Korespondentas.

("V. 2.")

IS RIETAVO.

Ras. apskr.

Dar neseni čia per votivą gie-dodavo lietuviškai mišias, o per-muša lotyniškai. Naujas klebo-nas, norėdamas pritaikinti tai-siklę, užginčiant per mišias gie-doti nelotyviškai, uždraudė lietu-viškai mišias giedoti, nors jos taip tikdavo visiems ir tiek met-tyrų piliečių teises. Norint griežtai taisyklės pildyti, buvo galima įvesti votivą skaitytinę, bet pačių lietuviškų giesmių ne-panaikinti.

Kunigas.

(Is "V.")

IS SKUODO.

Telsių apskr.

Paskutiniu metu vietinė poli-cija pradėjo dideliai siausti po sodžius ne vien dienomis, bet ir naktimis, jieškodama šautuvų ir kiez-kokių "neistikimų" žmo-nių. Pereitą sanvaitę ėjo nuolat kėrtimai Paluknės sodžiuje: atė-mė keletą šautuvų.

Galų-gale ir iš Skuodo bažny-čios, kun. dekanui sutinkant, iš-mesti iš suplikacijų visokie su-lenkėje "macnumai", bet jau ne-beerzys ausų netikė senovės pa-laikai.

Nuo berzelio 13 iki 14 d., nak-tiniais buvo didelis šalnis; Že-maichų pusėje maža jėbių tėra pridarusios, bet Kurše, Prekulės linkon ir toliau, geroak apšalo bulvės ir rugiai.

Tr.

(Is "V.")

IS PALANGOS.

Kur tik eini, visur girdi lenkų kalbą, visur sutinki maldininkus lenkus. Kai kurie iš jų turi įsitaisę čia net savo vasarinius, pramindami juos vardaais, palma-tais iš geresniųjų savo rasytojų veikalų; kaip antai "Villa Zbyz-ko", "Danusia", "Ursus", "Reimonto", "Keistuoio gatvė", "Birutos aleja", "Jagelos pro-spektas", bet lietuviškijie para-šai, lygiai kaip ir rusiškijie (gat-vių vardai trijomis kalbomis pa-ženklinti) dažniausiai nuskelbti.

Svečių bus jau suvažinę į du tukstančių, daugiausia iš Varša-vo, taip pat iš Galicijos ir vidu-rinės Rusijos lenkai valdininkai. Viena tik nelaimė... kad iš kiekvieno miesto svečių kuone devynios dešimtys... moterų su vaikais; kunigų, ypač iš Varša-vo, irgi gan apstus burelis.

"Dailioji lytis" džiusta iš nuli-gimo ir nuobūdumo. Kai kuriuos tosios lyties atžalos iš apmaudo pasiryzusios yra net... pa-sikarti: visa nelaimė, kad neuzei-ma Palangoje tinkamų sau kartu-vių. Tam tikslui pravartų būtų net lietuvių jaunikių... kaka-lai, bet lietuvių ligšios vos dvi šeimyni tėra Palangoje, ir jiedvi tarp jų tik davinėja visur prašy-mus: išpraunkui, gubernatoriui, ministeriui. Beto kalbina tuomet lietuvių valstiečius, kad ir jie palaikytų juos — irgi davinėtų skundus ir prašymus ant sargy-binių.

Gbk.

("V. 2.")

IS SIAULIŲ.

Siauliuose truksta darbininkų. Ten vyraus gali mieste lengvai už-dirbti nuo pusės rublio lig rubliui kasdien.

(Is "V. 2.")

IS VIEKŠNIŲ.

Siaulių pav.

Šią žiemą susitvėręs "Vilniaus Ausros" skyrius dar sausio mėn., buvo padavęs prašymą į Kauno gubernatorių, kad leistų jį įsteigti Vieškniuose skyriaus knygyną ir skaityklą. Buvusis skyriaus val-dybos pirminkas, kun. Vilunas, pats kalbėjo su gubernatoriumi, ir šis sakėsi nieko neturįs prieš tai, kad būtų įsteigta knygynas ir prižadėjo paskubinti šį dalyką. Tačiau dalykas užsistėjo: tai rei-kalavo, kad būtų skiriam įvardy-tas priimtas ant savęs už knygyną atsakomybę žmogus, tai kad būtų nurodyti valdybos narių tėvų va-dai, pagalbos jieškojo narių-jstei-gėjų gyvenamosios vietos ir tė-vų vardai. Ant galo viekšni-škiai sulaukė — jų manot, lei-dimo? — ne: baigiantis birželio mėn. iš Kauno parėjo atsakymas, po kuriuo pasirašė (berzelio 12 d.) Kauno vicegubernatorius Gri-zevas, kad prašymas "paliktas be pasekmių".

Žmonės nusiminė. Daugelis pradeda abejoti, ar bebus leista bent teatrą sulosti, kuris "ausrie-čių" rengiamas.

Korespondentas.

("V. 2.")

IS RIETAVO.

Ras. apskr.

Dar neseni čia per votivą gie-dodavo lietuviškai mišias, o per-muša lotyniškai. Naujas klebo-nas, norėdamas pritaikinti tai-siklę, užginčiant per mišias gie-doti nelotyviškai, uždraudė lietu-viškai mišias giedoti, nors jos taip tikdavo visiems ir tiek met-tyrų piliečių teises. Norint griežtai taisyklės pildyti, buvo galima įvesti votivą skaitytinę, bet pačių lietuviškų giesmių ne-panaikinti.

Kunigas.

(Is "V.")

IS SKUODO.

Telsių apskr.

Paskutiniu metu vietinė poli-cija pradėjo dideliai siausti po sodžius ne vien dienomis, bet ir naktimis, jieškodama šautuvų ir kiez-kokių "neistikimų" žmo-nių. Pereitą sanvaitę ėjo nuolat kėrtimai Paluknės sodžiuje: atė-mė keletą šautuvų.

Galų-gale ir iš Skuodo bažny-čios, kun. dekanui sutinkant, iš-mesti iš suplikacijų visokie su-lenkėje "macnumai", bet jau ne-beerzys ausų netikė senovės pa-laikai.

Nuo berzelio 13 iki 14 d., nak-tiniais buvo didelis šalnis; Že-maichų pusėje maža jėbių tėra pridarusios, bet Kurše, Prekulės linkon ir toliau, geroak apšalo bulvės ir rugiai.

Tr.

(Is "V.")

juros vėmiliu beatsigaunant, juro-je besimandant: juros vanduo pušimo kvapas, tyras to musų pakraščio oras — atsilygina pradžioje aprašytuosius nepato-gumas. Lietuvių svečių atsilan-kymas padaršintų ir sustiprintų apylinkės žemaičius, kurie sve-tinųjų įtekme ilgai gali prare-tėti. Palanga turėtų būti žino-ma ir gydytojams (labiausiai mote-ry in vaikų ligų), daržininkams, amatininkams (geriems siuvė-jams ir siuvėjom), plaukų kir-pėjams, dailidėms, tarnams ir tarnaitėms. Maudyklų priežiūra dabar Varšavos lenkų rankose; ištien jie atsiveža su savim vėrė-jus ir kitus reikalingus žmones, steigia valgyklas, perkasi žemę ir statosi vasarnamius. Tuo patim galėtų užsiimti ir mūsų žmonės, kad būtų tik apskresni.

Svečias.

(Is "V.")

IS DVINSKO.

Dvinsko kalėjime sėdi Aloizas Borovikas, nutiestas katargon to metams už prigulėjimą prie taip vadinamosios Lievenhofo — res-publikos įsteigimo. Tose dienose įpuolė prie jo kitas kalnys ir durė jį kelis sykius peiliu. Pasirodė paskui, kad kalnys kersėjo už pro-vokaciją. Mat, Boroviko norėta savo laiku dviem Dievams tar-nauti.

(Is "V. 2.")

IS ANTANAVO VALSČ.,
Senapiilės pav.

Ketverge, gegužės 29 d., val-sčiaus raštinėj buvo viršaičio rin-kimai. Viršaitis p. Pridotkas ne-gavo išstauti nė metų, nes tik nuo pernai rudens tapo išrinktas. Ne ilgai ponavo Pridotkas, vos tik 9 mėnesius, bet ačiū Dievui, kad gavome progą atsikratyti nuo taip užlauso šnipo ir veidmainio! Kad patvirtinti jo "darbštumą", privesių keletą faktų apie jo dar-belį, nes kitaip būčiau šmeičėju.

1) Pabaigoje spalio mėn. 1907 m. iš Antanavo valsčiaus šaltesios vi-durdienį, keturiems žemėmargiams bėstant, išspruko politiskasis pra-sikaltėlis Bladas Z. Čia Pridot-kas pasirodė tikru judošium, nes norėjo prapuldėti visai nekaltus žmones, įvairiais būdais norėjo apie šį tą suzinoti, vadino save "geru lietuviu" — "kataliku", pa-bėgėlių linkėjo laimės ir pasise-kimo, o j kitus vėl kalbėjo: "Da-zinočiau, kas paleido tą vagį, eity kur pipirai auga!" ir tt. 2) Tos priežasties dėlei vidury žiemos prašalino nuo tarnystos raštinės sargą Bosikį, turintį mažų vaikelių burį! Laimė vargšui, kad gerų žmonių esama: priglaudė jį pas save; kad ne pašalinį pašalpa, su visa šeimyna nors badu mirk! Mat taip tai Pridotkas norėjo pri-vesti Bosikį išduoti kalininkus.

3) Pas Prigauziškų kaimo ukinin-ką G. darė kratą su 4 žemėmargiais, kuriuos tam tikslui patsai pakvie-tė iš Pilviškių; rasta šautuvas, už kurį kalininkas jau nubaustas. 4) Gaudė su žemėmargiais politiką T., bet sugauti nepasisekė. 5) Gy-rėsi, jog žinojais, kas draskė ra-štinę, mokyklą, "nadesnį" ir tik r. 75 k., pagal poniškumą. Gyvenimai miesto vidurijė beveik visi kimiste-prikimisti, — lieka dar pakraščiu "vasarnamiai". Didžiausią jį Palangos nepato-gumas — brangybė. Iš Liepojaus dvejetainį arklį pigiau dabar ne-nuvažiuosi kaip už 25 r.; o jei didesnė šeimyna — tai prisi-eina kartais ligi 60 r. už arklis pri-kristi. Tiesa, pastaruoju laiku ėmė vaikščioti iš Liepojaus į Pa-langą automobiliai (benzinu va-romi vežiami; jie už 7 r. atveža žmogų per 3 val. į Palangą, tik-tai nevenodai važiuoja, dažnai genda ir daug daiktų neima: daiktai reikia danginti skyrium "su žydalais".

Už tat Palanga gali pasigirti puikiu teatro rumu, ką tik dabar pabaigtą statyti. Ištolo jis pana-šus į bažnyčią (su dviem bok-štais), apšėjo į 30 tukst. r. ir ga-li sutalpinti apie 800 žmonių. Pirmą kartą buvo vaidinimas berzelio 29 d.; trupa iš Lodžiaus Česlavo Jankausko vaidino Sar-dou komedijėlę: "Persikirkim". Vertėtų ir lietuvių artistams, ypač gi dainininkams atsiminti apie Palangą. Palangos mieste-lis ir visa apylinkė — grynų že-maichų gyvenami. Palangos baž-nyčia, išstatyta klebono Sniok-škos rūpesniu — gražiausias sui-štas rinkiųsi mūrmėjinas. Taip, vien-i je Palangoje ir apylinkėje rumas, pasigailėjimo buvo aikvojami pin-gai, ir kad neduota jokios atskai-tos; antri gi rėkė: kad kol nebus įvesta bažnyčioje tvarka, neduos iš vieno skatiko jos taisyti ir ki-los batnės.

Rinkikas.

(Is "L. U.")

IS KALVARIJOS.

Suaikų gub.

Berzelio 26 d. buvo susaukta parapijos sveičia aptarti statymą klebonijos ir taisyklų bažnyčios. Žmonių susirinko į du šimtus, bet reikėjo, pasak įstatymą, 5 šimtų, todėl sveičia buvo nepilna, bet už-tekto ir tų, kad patėmyti žmonių upą. Taip, atėjus "burgomistru" ir paaiskinus, kokiam reikalui sau-kiama sveičia, tuoj prasidėjo susi-rinkusių mūrmėjinas. Taip, vien-i kalbėjo, kad statant koplyčią, be pasigailėjimo buvo aikvojami pin-gai, ir kad neduota jokios atskai-tos; antri gi rėkė: kad kol nebus įvesta bažnyčioje tvarka, neduos iš vieno skatiko jos taisyti ir ki-los batnės.

Rinkikas.

(Is "L. U.")

IS KALVARIJOS.

Suaikų gub.

Berzelio 26 d. buvo susaukta parapijos sveičia aptarti statymą klebonijos ir taisyklų bažnyčios. Žmonių susirinko į du šimtus, bet reikėjo, pasak įstatymą, 5 šimtų, todėl sveičia buvo nepilna, bet už-tekto ir tų, kad patėmyti žmonių upą. Taip, atėjus "burgomistru" ir paaiskinus, kokiam reikalui sau-kiama sveičia, tuoj prasidėjo susi-rinkusių mūrmėjinas. Taip, vien-i kalbėjo, kad statant koplyčią, be pasigailėjimo buvo aikvojami pin-gai, ir kad neduota jokios atskai-tos; antri gi rėkė: kad kol nebus įvesta bažnyčioje tvarka, neduos iš vieno skatiko jos taisyti ir ki-los batnės.

Rinkikas.

(Is "L. U.")

IS KALVARIJOS.

Suaikų gub.

Berzelio 26 d. buvo susaukta parapijos sveičia aptarti statymą klebonijos ir taisyklų bažnyčios. Žmonių susirinko į du šimtus, bet reikėjo, pasak įstatymą, 5 šimtų, todėl sveičia buvo nepilna, bet už-tekto ir tų, kad patėmyti žmonių upą. Taip, atėjus "burgomistru" ir paaiskinus, kokiam reikalui sau-kiama sveičia, tuoj prasidėjo susi-rinkusių mūrmėjinas. Taip, vien-i kalbėjo, kad statant koplyčią, be pasigailėjimo buvo aikvojami pin-gai, ir kad neduota jokios atskai-tos; antri gi rėkė: kad kol nebus įvesta bažnyčioje tvarka, neduos iš vieno skatiko jos taisyti ir ki-los batnės.

Rinkikas.

(Is "L. U.")

IS KALVARIJOS.

Suaikų gub.

patarė, kad pati valdžia padidintų vartus. Mat reikalui atstiklus galėtų įvesti visą "pulką" kareivių, kaip tai ji padarė 1906 m. per Marijos vardo atlaides. Ant-ra sveičia paskirta liepos m. 5 d. Leo—Liudnys.

(Is "L. U.")

IS VEISEJŲ.

Seinų pav.

Šitas valsčius grynai lietuviškas, išskyrus keletą žmonių. Apšvie-timas čia, kaip ir kituose Dzūkijos pakraščiuose, stovi labai žemai; niekas da ligšiol nereikalavo, kad mokyklų vaikų mokyklų lietu-viškai. Yra čia neseniai atsiustas teisėjas, kuris nemoka lietuviškai. Po teismo kiti žmoneliai nežino, ar jie nubausti, ar išteisinti.

Kada mės susilauksime teisybės?

V. Kelmelis.

(Is "L. U.")

IS BALSTOGĖS.

Berzelio 18 d., išeinant fabrika-tui Briliui iš savo kontoros, buvo kelis kartus į jį šauta, bet nepa-taikyta. Sovė jį do jo paties fabriko darbininkai už sumažinimą darbininkams algos.

(Is "L. U.")

IS NAUJO-NIKOLAJEVSKO.

Mės tolimo Sibiro gyventojai norime su savo visuomene pasida-lyti savo vargais. Tegul tėvynė žino, kad mės čia kuniga-lietvių turime. Jau mės daug prašymų ir telegramų siuntinėjome į Mo-dilėvo vyskupystės valdytoji, Mo-dilėvo leisti mums bažnyčioje lietu-viškai giedoti.

Kunigas Biliakevičia (Tas pats kun. Biliakevičia, kurs Kaune ru-syje po bažnyčia liepdavo nusidė-jėliams mėtavoties) ant musų mal-davimo gaudavo kaskart iš Peter-burgo vieną ir tą patį atsakymą: "Užganėdinti lietuvių reikalavi-mus".

Be tie atsakymai nieko mums nepadėdė, nes kun. Bil. jį ne-klausdavo ir elgdavosi saviškai, girdamasis dagi, jog kol busias Naujame-Nikolajevske, neduosias mums lietuviškai giedoti. Mės gi savo keliu be paliovos rašėme į Peterburgą, prašydami mums pas-kirti šventadienius, kuriuose galė-tumėm prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis esąs), atsiuntė ger-tiniam prigimta kalba giedoti ir Dievo žodžio išguldymą iš saky-klos išgirsti. Vyskupystės valdy-tojas, nesuprądamas, kodėl taip tankiai skundžiasi lietuviai (nes pats kun. Bil. prieš vyskupystės valdytoji girdėsi mylis Lietuva ir pats lietuvis

kaitytojams "Lietuvos", kad mums ne gydytojai yra reikalingi, tik priderantis užsilaikymas (bet apie priderantį užsilaikymą visokiose ligose tik daktaras gali spręsti, nes jis turi progą su tuom geriau susipažinti. Red.). Gydymas naudingas yra tik daktaro kišeniui, o ne ligoniui ir tie daktarai, kurie yra dorais, nemokscina gydyti žmones, bet pamokina juos kaip gyventi, arba atsisako nuo amato gydyti visai, pažinę, kas ligonis turi daryti, tai eiti ir nemisidėti daugiau, — kaip Kristus pasakė, o sveikata suteiks pati gamta.

Turint šią tikslą priešais save, aš ir pradėjau nuo to, kad pamokinti kaip, kada ir ką reikia valgyti. Bet čia, ant savo nelaimės, užkludžiau opiausią žaidimą — valgydamas mėsos ir apturėjau tą, ką ir užkabinais mėsos. Su marksininkais dar vis pusė bėdos, nes jų nėra tep daug, bet valgytojų mėsos pilna; garbina gi, jie šitą savo dievą dar daugiau, kaip socialistai savo Marksiną ir vargus tau, — iškiesti užkabinti šitą jų dievą, — kiekvieno skersas akis pamatys atkreiptas į save. Tęsgul jie savo akimis tavęs nenudurs, bet vis yra labai nesmagu su jomis susitikti. Tos skersos akys tiesiog įsmeigtos į tave, tau aiškiai sako: kaip drįsti niekinti tą, ką mes garbiname? Argumentų valgytojams mėsos nereikia. Anot jų, mėsa mums reikalinga dėlto, kad mes ją valgome — be kiaulės, girdi, negalime buti!

O vienok yra žmonių daugybė, ką be kiaulės apsieina ir jie džiaugiasi savo sveikata ir geru upu. Mėsa nėra reikalinga kad ir šalčiausiam klimatai, jei tik užtektinai gamtisko maisto yra, reikalingo organizmui. Šitas yra pilnai iširta ir prirodymų tam netruksta. Privesime čia vieną, nors gal tai yra vienintelis atsitikimas, ir iš pačių lietuvių gyvenimo. Žmogus, kuris atsakė mėsą valges, yra p. Matas Senkus, 46 metų amžiaus iš Ridelovile, Mainio valstijoje. Atvedė jį ant šito kelio mano vesta knygtė "Pamatai visokių reformų". Apleidę jo dėkojimą vertėjui knygtės, privesime čia jo žodžius apie paties užsilaikymą ir padėjimą. Rašo jis: "20-21 gruodžio 1907 m. šieit: "Seštas mėnesis čia, neskaipant pirmo mėnesio, kaip pradėjau trauktis nuo mėsos ir valgiau piene, duoną, salotas, agurkus, avietes, slyvas, apelsinus. Maitinausi šieit nuo 26 d. liepos iki 1 d. rugpjūčio. Nuo 1 d. rugpj. visai užmečiau pieną ir duoną, kad nevalgyti nieko virto ar kepto; ėmiausi vien vaisių, riešutų, žalių žirnių, pupų, kviečių, avizmilčių ir daržovių. Po pusantro mėnesio tokio maitinimosi aš nuzdžiau 21 svarą savo kūno sunkumo; išrodžiau kaip tikras numirėlis, bet silpnumo dedito nejauchiau. Duzas aš ir mėsą valgydamas nebuvau, todėl ant suliesėjimo neatbojau, laukdamas, kad po trijų mėnesių bus man geriau ir stipriau ir tame aš neapsirauk. Žinoma, visi pažystamieji ir aplinkiniai atkreipė į mane savo atidžią su pajukimais ir išniekinimais ir man reikėjo vesti su jais didelę kovą, kovą netik su taisunais, bet ir apsišvietusiais. Bet aš ant jųjų plepalų nepaisiau, nes nejauchiau jokio pavojaus ir laikiau sau už didžiausią gamtos dovaną, dėdamas į burną obuolį rytmetį. Dabar man eina penktas mėnesis, kaip tep užsilaikau ir kas savaitę jaučiuosi vis geriau ir stipriau. Esiau 46 metų. Kokia buti buvusi man laimė, jei ta reformos knygtė būtų patekusi man 25 metai atgal; bučiau tikrai atgavęs visas gamtiskias tiesas žmogaus."

Mės šio savo pusės patariame tiems, kurie tos knygtės neskaity, ją perskaityti; kainuoja tik 30c. Patenėjame vienok, kad tikriausias kelias atratimo nuo mėsos, yra laipsniškas; pradėti valgyti mažiau ir mažinti porciją laipsniškai. Duokime sau, pradėti valgyti tik sykį per dieną, sykį ir dvi dieni, sykį ir tris dienas, sykį ir savaitę ir paskui nustoti visai. Vietoje jos, jei kunas reikalauja riebalų, vartoti aliejų — alyvą (žinoma gera), arba knatinį aliejų ir atsakantį aliejų ir atsakantį maistą su lyg reikalavimų kuno ir atliekamo darbo. Ponas Senkus galėjo umai nusikratyti nuo mėsos ačiu tvirtumui savo valios, bet tokia stipri valia ne pas kiekvieną randasi, taigi geriau yra intens prie to laipsniškai. Toliaus mes apsnėšime, kaip taisyti valgius, gėtyms ir tolygius kitus dalykus.

J. Laukis.

Gadynė šlėktos viešpatavimo Lietuvoje

(1569—1795m.)

Parašė Jonas Šliupas, M. D.

(Tąsa).

seimas bėgyje vienų metų padarė viską surengimui naujos valdžios ir sutvarkymui svietiskų prietikių pagal konstituciją; bet jo trisias buvo neganėtinias kas link apgynimo respublikos nuo antpuolių iš užrubežio.

Priešai sukcesijos sosto — Ščesny Potockis ir Severinas Rzevuskis, gyvendami Viennoje, mislinėje, kaip išgriauti konstituciją. Potockis, neradęs paramos Austrijoje, kreipėsi prie Potemkino, sąlygaujančio su Turkais Jassuose; pusėje spalio 1791 m. į Jassus nuyko Potockis ir potam Rzevuskis. Bet tuomi tarpu apsigirus ir pasiimtus Potemkinui, vietą jo užėmė Bezborodko, ir su tuomi anie dirbto planus išversti konstituciją ir su nekantrumu laukė maskoliškai turkiškos sątaikos, po kam carienė ketino įvesdinti savo kariumenę į respublikos žemes....

Gandui apie tas intrigas pasiklidus, seimas nutarė paršaukti namon Potockį ir Rzevuskį, kad prisiektų ant konstitucijos, ir davė laiko 3 mėnesius. Tie ponai netik nepaklūsę, bet gromatose seimą vadino suokalbiu, konstituciją piktadarysta ir kapu laisvės. Karaliaus pasiūstas į Jassus Stasys Potockis maskolentų neperkalbėjo, neįstengė pertraukti kebeles su Bezborodku. Tad seimas, įpykęs ant generolo artilerijos ir hetmano, atėmė nuo jų urėdus ir pakasavo abi laukini buoži; tai įvyko veikiai po 9 d. sausio 1792 m., po suderinimo Jassuose maskoliškai turkiškos sątaikos. Carienė pasikvietė dabar Potockį ir Rzevuskį į Peterburgą. Ten taip-gi kakti hetmanas Branickis, neva reikaltuose pačios, paveldinčios lobius po Potemkino. Ant audijencijos pas carienę nutarta tapo, kad maskolentai, išvertimui konstitucijos; užmegs konfederaciją ir pakvies Maskoliją pagalbon. Akta konfederacijos gelbėjo surašyti generolas Popov. Podraug 14 suplikantų, vardu Lenkų tautos, sudėjo carienei akta apskundimo seimo už prievartą ir piktadarystę, prašydami pagalbos sugrazinimui respublikonkos laisvės. Maskolijos politikieriai išdirbo planą įsiveržimo į Lenkiją ir parengė deklaraciją, išreiškančią, kad seimas sulaužęs traktatus, nesvetmylingai apsiėjo su maskolij armija, persekioja carienės pavaldinius, neteisai išgriovė respublikos valdžią ir tt. 18 d. gegužio 1792 m. Bulgakov įteikė Chreptaviciui, kaip ministrai užrubežinių dalykų, deklaraciją apie įsiveržimą į Lenkiją maskolių kariūnos.

Varšavoje, nors neabejojo apie pavojų, bet, nelaukė jo taip greitai. Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasiuntinio Peterburge, Deboli, rengėsi ant apsignymo. Nutarė papildyti armiją iki 100,000, parduoti starastystas ir užtraukti skolą užrubežyje ant 30 milijonų. Į Vienną isikako cesoriaus pagalbos prašyti kunigaikštis Adomas Cartoryskis, į Berlyną priminti traktatą 29 d. kovo 1790 m. Ignas Potockis. Pavėdęs komandą kariūnenės karaliui, seimas 29 d. gegužio užsibaigė ant karės laiko. Po šalį pasklido 3 aktai: atsakymas ant maskolios deklaracijos, atsiliepiamas vyriausio vado į kariūnenę, ir universalas karaliaus ir seimuojučių luonų į tautą. Užsidarė keturmetinis seimas (vadinamas taip-gi didžioju), neapsergėjęs šalies nuo karės pasekmių. Irankiai apsignymo, nutarti balandžio 1792 m., buvo pavėlinoti. Negociacija dėl skolos 30 mil. Holandijoje nenusikė, ir yzde abiejų tautų reikalams armijos ir kampanijos buvo 1.300.000 auksinų! Armijos, atiduodant komandai karaliaus, buvo Lenkijoje 30.000 ir Lietuvoje 15.000 is viso; pridėjus rezervus ir garnizoną Kamienieco, galėjo stoti į kovą 57.000. Padauginti jai nebuvo nė pinigų, nė laiko! Kariūnenė prieg tam buvo šviežia, menkai apvežta, — tačiau traukė į karę su paslanka ir pasišventimu.

Seimas, persergėtas lenkiško pasi

EMILE ZOLA RYMAS

ROMANAS

VERSTA IŠ FRANCŪZŲ KALBOS

(Tęsa).

išimėtes po septynes kalvas? Toji mintis, ka tik užgimusi, pradėjo kankinti jį, ir jis tu-
rėjo su ja sutikti.

Vežėjas daugiau neatsigriežė, ir Pierre tu-
rėjo pasistoti, kad suktų jį naują adresą.

— I Sant — Pietro Montorijoj.

Iš pradžių vežėjas nustebo, tartum nesu-
prato. Būtago mostelėjimu jis parodė, kad
tai buvo kur ten, labai toli. Bet kadangi ku-
nigas spyrė, jis vėl pradėjo meiliai šypsotis,
draugiškai nulenkdamas galvą. Gerai, gerai,
jis sutinka, kodėl ne?

Ir arklys pradėjo bėgti greičiau siauromis
gatvėmis. Iš pradžių važiuo viena, suspausta
augštomis namų sienomis gatve. Šviesa galėjo
čia įsikverbti tik kaip į transjės gilumą. Pas-
kui jie staiga pakliuvo į skaidrų šviesos ruožą,
pervaziuodami Tibra senų Siksto IV tiltu. Po
dešinei ir kairėi tiesėsi krantinės gatvės, ži-
bančios nuo neseniai išstatytų namų. Perva-
žiuojus į antrąją pusę, karieta pradėjo keltis
ant Janikulio, plačia gatve — vardu Garibaldi.
Paskutinį kartą vežėjas atsigriežė į jį ir su
meilium pasididžiavimu ant veido pasakė
Triumfinės gatvės vardą.

— Garibaldi gatvė.

Arklys ėmė bėgti lėčiau, ir Pierre, apimtas
vaikišku nekantrumu, atsistuko atgal, kad vie-
nu žvilgtelėjimu pamatytų visą miestą, kurio
panorama vis labiau atsidengė prieš jį. Va-
žiavimas į kalną traukėsi ilgai, ir kiekvieną
syki, kol tik pasiekė kalvos viršūnę, išplaukda-
vo vis naujos didelio miesto dalys. Paskui,
kurstomas stipraus sudūrimo, nuo kurio šir-
dis stipriai plakė, jis pamatė, kad gadiną sau
malonumą, išvydamas miestą išpalengvę, ir
pamažu, kvartalas už kvartalo. Jis norėjo
stugrobiti viską iš karto, visą Rymą, koks jis
nebuvo didelis. Jis perlažė save ir daugiau
nebeatsigriežė, nors neapsakomai jį gundė
noras.

Ant viršaus yra didelė terasa. Švento Pje-
tro Montorijoj bažnyčia išstatyta toj vietoj
kur, kaip sako, buvo nukryžiuotas šv. Petras.
Vieta plika ir parudavusi nuo deginančių va-
sarinės saulės spindulių, bet truputį toliau,
užpakalyje, žydrų ir trūkšmingų Akvos Pa-
olos vandens, krinta stonomis sriovėmis iš tri-
jų aukšto fontano baseinu. Pagal atspirtis,
apjuosiančias regio transtiberina terasos auk-
štutiniąsias dalis, matyti turistai, liesi anglai
ir keturkampiai vokiečiai, eina su keldvėžiu
rankose, ir kurį kartas nuo karto pažiūri su
tradicijonišku džiaugsmu.

Pierres lengvai išsloko iš karietos, palikęs
savo čemodaną ir paliepes vežėjui jo palaukti.
Pastarasis atsistojo į eilę kitų karietų, atsi-
šliejo filozofiskai ant sėdynės po pačia saule
ir, nuleidęs galvą, iš anksto prisirengė prie
ilgo ir paprasto laukimo.

Tuo tarpu Pierre ankstoje juodoje suta-
noje, pribėgo jau prie atsparčių, nerviskai su-
spaudęs karstas rankas, stovėjo ir žiūrėjo, ne-
galėdamas atsitiurėti. Rymas, Rymas! Ce-
zarių miestas, popiežių miestas, amžinas mie-
stas, kuris du sykiu buvo valdovu pasauliui,
apie kurį jis svajoja jau keli mėnesiai, — ir
tai jis, jis pamatė jį, ant galo! Audra, bū-
vusi kelios dienos atgal, sumazino slėginantį
rugepicio karstį. Stebuklingas rugsejo ry-
tas žibėjo nuo saulės spindulių, o melsvas, be
debesių dangus, išrodė, lyg neturįs ribų. Ir
jis pamatė Rymą, skęstantį puikiausiam re-
ginyje, pamatė Rymą tokį, kokį nupiešė jo
svajonė ir kuris, rodesi, garavo nuo skaidrios
rytmėtinės saulės. Lengvas, apymėlisvis ru-
kas gulėjo ant stogų namų žemesnėse miesto
dalyse, tuotarpai priemiesčiai šodžiai ir to-
limi kalnai mirkuso išlyskusioje rožinėje
šviesoje. Iš pradžių jam viskas iškarto me-
tėsi į akis, jis nenorėjo apsisotiti ant smulkme-
nų, jis matė visą Rymą, tą gyvą milžiną, gu-
lintį ties juo ant tos žemės, nutręstos tiek
kartų lavonais. Kiekvienas amžius gaivino
jo garbę, tartum įkvėpdamas jam nenuvystan-
čią jaunybę. Ir kas ypatingai traukė Pierre'ą,
kas privertė smarkiaus plakti jo širdį, tai
tas, kad iš pirmojo susitikimo, jis "pamatė"
Rymą tokiu, kokiu jis norėjo jį matyti, naują
ir atjaunėjusiu, beveik be nuodėnių, apimtą
mažu džiaugsmu, su šypsia ir viltimi į naują
gyvenimą...

Ir prieš tą pasirodžiusią stebuklingą pano-
ramą, Pierre, neįsąsčius stovėjo prie at-
sparčių, vis dar suspaustomis ir degančiomis
rankomis, ir į kelias minutes pergyveno tą,
ką buvo pergyvenęs per trejus paskutinius me-
tus. O, kokie baisūs metai pirmutiniai, ku-
riuos jis praleido savo mažame name Neije,
su uždarytais langais ir durimis, palaidotas
ten, tartum sužeistas ir žustas žvėris. Jis su-
grįžo iš Lourdes sergancia siela, širdimi, iš
kurios tekėjo kraujas, suvargintas, neįsąsčius
savyje nė vienos gyvos vietos. Tyla ir
tamsa apsiapė jo meilės ir jo tikėjimo įras.
Ilga dienų eilė, viena už kitos, praėdavo, ir
jam rodesi, kad gyvenimas nebesugrįž prie jo
kaip jis laukė, kad nors vienas spindulys už-
sidėtų ir užšviestų tamsą. Jis gyveno machina-
liškai, laukdamas sugrįžtant jėgų, kad vėl galė-
tų atsiduoti gyvenimui, vardan aukščiausio pro-
to, kuris privertė jį viską paaukoti. E, kodėl
jis negalėjo ilgai priešintis, kodėl jame ne-
buvo daugiau spėjų, kodėl jis negalėjo prita-
-

kinti ramiai savo gyvenimo prie savo naujo
tikėjimo? Jis, teisingas savo vienatinei mei-
lei ir neapkeždamas sulaužytos prisiekos, at-
sisakė nusivilti savo sutana, tai kodėl jam
nepasisvėsti kokiam nors niokliui, kuris atsa-
ko ir kunigo padėjimui, astronomijai ar ar-
cheologijai? Bet kasin kas griauždijai jam
verkė, turbūt — motina jo ar meilė, kurios ji-
dar niekuomet neužganėdino ir kuri be palio-
vos spaudė jį savo glėbyje. Tai buvo nesi-
liaujančios vienatvės kančios, ta vienatvės al-
manti žaidza, — jo prote užgimė naujos
mintys.

Bet vieną tamsų, lietingo rudens vakarą
atsitikimas supažindino jį su vienu senu kunig-
u, šventos Margaritos bažnyčios klebonu
Roz, Sent Antuano priemiestyje. Jis užėjo į
aplankyti į apatinį drėgną namelio aukštą, ku-
rį jis nuomavo Šarono gatvėje ir kur jis įtai-
sė prieglaudą trijuose mažose kambariuose
paniestiniams vaikams, kuriuos jis rinkdav
artimiausiose gatvėse. Ir nuo tos dienos
Pierre'o gyvenimas iškarto persimainė; jis at-
rado sau darbą, kuris įkvėpė jam naują gyvy-
bės ir energijos sriovę; jis pamažu pavirto į
karštą pagelbininką senam kunigui. Nuo jo
namelio Neije lig Šarono gatvės buvo labai
oli. Iš pradžių jis ten vaikščiojo tik dėl
dykių ir savaite; paskui pradėjo vaikštinėti ka-
rytas, sugrįždamas namo tikrai apie pavakare.
Greit trijų kunigo kambarėlių pasidarė mažai,
ir Pierre dar užėmė viršutinį aukštą, palikęs
sau vieną kambarį, kur jis tankiai nakvodavo.
Visa savo nedidelę nuomą apverždavo tam
dalykui — vargšų vaikų pagelbai. Ir senas
kunigas, džiaugdamas, sujungtas lig asarų
jauno žmogaus karštu pasišventimui, nukritu-
sio jam iš dangaus, apkabindavo jį, verkdamas
ir vadino jį sūnumi, Dievo jam atsiustu-
t.

Ir Pierre tuomet pažino vargą, nuodėmi-
gą ir bausį, gyvendamas tarp jo istisus dve-
jus metus. Jis pradėjo nuo to, kad rinkdavo
nelaimingus vaikučius, pametus ant gatvės
ir tuos, kuriuos kaimynai pradėjo atvesti pas
jį, kuomet prieglauda pragarsėjo apskrityje;
berniukus, mergikas, suvis mažus, pametus
viduryje gatvės, tuo tarpu, kaip jų tėvai ir
moteris dirbo, girtuokliavo ar mirė. Tankiai
tėvas pražudavo, motina nugrimzdavo išvir-
kime, girtuokliavimas ir pasileidimas įžengda-
vo į namus drauge su bedarbe; ir vaikus iš-
mezdavo į gatvę, jaunesnįsies kentėdavo šaltį,
viresnįsies, nuėdavo sau, kad padidinti išvir-
kimo ir prasikaltimo eiles. Syki, vakare, jis
Šarono gatvėje kaitis ištraukė iš po vežėjo
tekinį du mažučius vaikučius, du brolius, kurie
net negalėjo jam nurodyti savo gyvenamosios
vietos, nežinodami patys, iškur jie atėjo. Ki-
tą syki jis sugrįžo namo su maža mergike ran-
kose, maža, šviesplauke mergike tik turinčia
trejus metus; — ją atrado ant suolo, skur-
džiai verkiančia; ir ji sakė, kad motina ją pa-
mėtė. Paskui, norom nenorom, nuo gailestin-
gu ir nelaimingų paukštelio, nemielasirdingai
išmestų iš lizdo, jis perėjo ir prie jų tėvų.
Ir tuomet jam atsitiko proga suspažinti su
baisiais urvais, kuriuose jie linojo, kiekvie-
ną dieną vis labiau grimzdami ir tą pragarą;
atsizinojo, pamažu, tą atkara bausimą, nuo
kurio širdis kaizdavo, — juk kaip nenaudinga
ir nieko o nieko nepagėbi labdarybė.

E, liudnas vargo ir ubagystės miestas, be-
dugnė paversmė žmogaus nupuolimo ir kan-
čių, o kokius baisius daiktus jis ten matė per
tuos dvejus metus, kurie jo visą gyvenimą nu-
kreipė į kitą pusę! Tame šv. Margaritos
kvartale, pačioje širdyje veiklaus ir darbštaus
Sent-Antuano priemiesčio jis atrado atkarius
namus, visus skersgatvius, pripildytus tamsio-
mis lušnomis, be oro, drėgnas, kaip rusiai,
kur puvo ir mirė, užnuodinti, nelaimingi su-
tvėrimai. Ant sviruojančių laiptų slydo kojos
nuo nutekantių nešvarumų. Kiekviename
aukšte buvo galima užgriuti ant šiukšlių kru-
vų, paskendusių skystose sūrose. Languose
nebuvo stiklų, vėjas vaitodamas ir traukyda-
mas, veržėsi per juos, lietus tėsė sriovėmis.
Daugelis miegojo ant plikių akmeninių grindų,
niekuomet nenusivildami. Nė rakandų, nė
baltarubių, — gyvulių gyvenimas kuris už-
ganėdina savo reikalavimus kur ir kaip pa-
kliuna, patrauktas instinkto. Viduje būstų,
kravomis knibėdėjo, be skirtumo lyties ir au-
gumo, žmonės, sugrįžę prie gyvulių gyveni-
mo, neturėdami reikalingiausių daiktų, pri-
spirti vargo — vienas iš kito dantimis ištrauk-
davo liekanas, išsluotas iš turčių pastalės. Ir
visų blogiausia, visų sunkiausia — tai buvo
tas žmogaus ypats nupuolimas; tai buvo jau
ne liuosas laukinis žmogus, vaikštinėjęs nuo-
gas, medžiojęs ir rijęs savo lobį žilos giriose,
bet civilizotas žmogus, priverstas prie gyvu-
liško padėjimo, su visomis nuodėmėmis, su
visais nupuolimo trukumais, nešvarus, atka-
rus, bejėgis, vidui miesto turtų ir puikybės
Kiekvienoje šeimoje Pierre surazdavo
tą-pačią liudną istoriją. Iš pradžių — jau-
nybė, viltis, linksmumas, sunkų vargą pergy-
vena lengvai. Paskui užėdavo nuovargę,
kam amžinai dirbti, jei nebus pertekimo? Ir
vyras pradėdavo gerti, kad pažinti nors da-
lelę laimės, pati pamažu atsikratydavo ru-
pesčių apie šeimyną, už jį teip-pat kartu ge-
davo, o vaikus išmėdavo likimo globai. Bai-
sios aplinkybės, tamsumas ir gyvenimas kan-
voje nustumdavo visai į prapultį. Tankiausiai
visko kaltimi buvo bedarbė: ji netik istūti-
na viską, bet paėda tvirtybę ir išmoka tin-
giniauti. Ištas savaitės dirbtuvės esti tu-
ščios, rankų muskulai pasidaro minkšti. Ta-
me Paryžiuje, taip stropiai įieskomame veiki-
mo ir jūdėjimo, negalima rasti nors menkia-
sis darbas. Vakare vyras sugrįžta namo aki-
mis, pilnomis asarų, ir tuščiomis rankomis,
kurias jis visur siūlė, bet kurių nepaėmė ir
gatyvi šlavimui, todėl ir prie tokio darbo
(Toliaus bus).

Iš visur.

|| Vokietija rengia tikrą kariškų
orlaivų laivyną; dabar dirbdina
visokių sistemų 8 didelius galin-
čius prieš vėją lėkti kariškus or-
aivus. Zinoma, ypač Prancuzi-
ja, turės sektį Vokietijų paveikslą.
Jau Prancuzijos laivraičiai pakėlė
dausmą pasidalinimo dru, reika-
nija; kad svetimi orlaiviai negalė-
tų atlekti į orą turintį priklausyti
Prancuzijai, kadangi mat nuo or-
aivių lengva šnipinėti, nuiminti
tvirtovių planus.

|| Bulves iš Chili, Pietinėje Ame-
rikoj, 1550 m. Europon atgabeno
spanijonai. Cikorija paeina iš
Indijų, tomatai iš Peru, agurkai
iš Indijų, dyniai iš Pietinės Ameri-
kos, spinatas iš Azijos, cibuliai iš
Siberijos. Kur yra gimtinių ridi-
čių ir morių, tikrai nežinia.

|| Činų sostapilį Pekine, Vo-
kietijos ambasadoj užgimė gaisras,
kuris pagimdė eksploziją kantu-
vės sudėtos amunicijos. Explo-
zijos du vokiškieji ir vienas pran-
cuziškasis kareivis likosi užmušti,
o 8 vokiškieji ir penki prancuzi-
skieji sunkiai sužeisti.

|| Daugiausiai studentų turi Pa-
ryžiaus universitetas: jį lanko 16-
600 studentai. Profesorijų jame
yra 285. Teisų mokslus lanko
7182 studentų, daktarystas—3336,
filozofijos 2649. Paryžiaus uni-
versitetą lanko teipgi daug ame-
rikonų.

|| Kroatijoj, pietinėje Austrijoj,
kaimė Udbrisa 31 d. liepos buvo
smarkus susirėmimas kaimiečių su
žandarais, kuriame du kaimiečiai
tapo užmušti, o daug jų tapo su-
žeisti.

|| Igaiv valdžią Turkijos revo-
lucionieriai, pareikalavo prasišini-
mo sultano rumo urėdinių. Sul-
tanas bijosi tą daryti. Pirmutinis
Turkijos parlamentas susirinko 1
d. lapkričio. Macedonijoj jauni
turkai pareikalavo, kad svetimų
kraštų komisarijai prasišalintų visai
iš Turkijos.

|| Persijos sachas užsimanė Per-
sijos konstituciją perdirbti ant
Maskolijos pavidalo, taigi kad par-
lamento užgyrimus kontroliuotų jo
paties paskirti iš urėdinių susi-
dedanti viešpatystės rėda.

|| Tryliurij ir Bukovinoj (Au-
strijoj) 31 d. liepos siautė smar-
kios audros su debesų praplysi-
mais. Užgimusiose tvanuose Bu-
kovinij prigirė 50 įpatų, o Ciller
klonij 26.

|| Prancuzijoj, netoli Poissy, su-
sidaužė automobilis Amerikos mi-
lionierio Vanderbilto. Prie to li-
kosi užmuštas Vanderbilto posūnis
Winthrop Sauds.

|| Persijoj, mieste Humadan li-
kosi užmuštas vienas iš geriausių
kalbėtojų išvaikyto Persijos par-
lamento, Sayid Muhamed.

|| Prasalinimui abipusio neužsi-
kėjimo, Anglijos karalius užprašė
Vokietijos cecorių atsilankyti An-
glijoj ir cecorius tą užprašymą
priėmė.

|| 31 d. liepos Prancuzijos pre-
zidentas Fallieres ant kariškojo
laivo "Verite" atkako į Norvegi-
jos sostapilį Christianij.

|| Vokietijoj, mieste Jenoj, ap-
vaikščiojo 350-metines sukaktuves
gyvavimo universiteto. Universi-
tetas tas uždėtas 1558 metuose.

|| Šimet Leipcege, Saksuose, ap-
vaikščiojo sukaktuves tenyščio uni-
versiteto. Leipcego universitetas
uždėtas 1409 m.

|| 31 d. liepos Maskolijos ka-
riškioje teismaj pasmerkė pakori-
mu 21 įpatą.

NAUJI RAŠTAI.

|| Rosijos caras. (Monologas) ir
politiko turinio eilės. Parašė Ka-
rolis Varnas. Keli draugai sąjau-
to savo lėšomis išleido. Philadelphia,
Pa. 1908 m. 15 pusl. Grynas
pelnas paskiriamas moksleivių
naudai.

|| Moteris ir politika. Parašė Lili
Brann. Vertė R. Augys. Phila-
delphia, Pa. Išleistas Lietuvių
Socijalistų sąjungos Amerikoj No-
5. 50 pusl.

|| Pileniečiai. Istoriska tragedija
benkiose aktuose, atstuomiose at-
dengimuose. Parašė V. Nagorno-
skij. Shenandoah, Pa. 1908 m.
155 pusl.

|| Rėk. Darbininkai ir jų atleitia.
Philadelphia, Pa. 1908 m. 43 pusl.

Redakcijos atsakymai.

Stirbiui. "Lietuvoj" tas ne-
tilpo, apie ką Tamista rašai; reikia
kreipties į tą patį laikraštį, ku-
riame tilpo užmėtinėjimai. Juk
patilpęs kitame laikraštyj atsaky-
mas daugeliui bus visai nesupran-
tamas. Kitas dalykas, kurio dėl
raštas netinka, yra tas, kad Ta-
mista su paaiškinimu kreipiesi prie
ypatos. Juk geriausiai tiesiog prie-
ypatos, be laikraščio tarpininkystės
ir kreipties. Jeigu Tamista su-
tinki, perduosime Tamistos raštą
tiesiog Zagariui. Į tuos vaidus ne-
tinka traukti visuomenę.

Neslepiančiam. Dėl daugelio
tuščių ginčų Tamistos raštui ne-
galėjom rasti vietos. Patalpinsi-
me kitame numeryj, nors ir nema-
tome tikro pamato kaltinti visą
kuopą už neramumą kelių narių
L. S. S. kuopos. Juk kuopa ne-
gali atsakyti už pasielgimą kelių
sanarių! Neramus keli sanariai
gal būt kiekvienoj organizacijoj,
bet už kels, negalima ant organi-
zacijos atsakymo mesti.

APGARSINIMAI.

SKAITYTOJAMS.

Skaitytojams, kurių prenumerata
už "Lietuvą" pasibaigė ir iki šio
jos neatnaujino, šį "Lietuvos" nu-
merį siunčiame paskutini. Kurie
tad norite, kad nebūtų "Lietuva"
sulaikyta, tai pasirūpinkite prisų-
sti užmokestį tuojau.

A. Olszewskis.
"Lietuvos" išleistojas.
Vietinis Agentas.

Jonas Janušas, 843 — 32nd Place.

MUSŲ APGYNĖJAI.

Be raudonųjų kunelių mūsų
kraujas turi didelę daugybę baltų
kunelių, kurie yra labai svarbūs,
kadangi jų pareiga yra apginti ku-
vą nuo užplūdimų ligų perų.
Kaip tik šitie perai užpuola koki
organą, smarki kova tarp jų ir
šitų mažų kunelių įvyksta ir per-
galė priklauso nuo padėjimo krau-
jo. Jei kraujas yra sveikas ir stip-
rus, užplūdimas bus atmuštas be
ypatos žinijimo ko nors apie tai;
bet, jei kraujas yra menkas, perai
laimės. Gamta tave suzinodins su
padėjimu tavo kraujo. Kaip tik
jis sublogs, tai pastebėsi nenorą
valgyti, silpnėjimą, blyškumą, pa-
lilsimą. Tu reikalausi Trinerio
Amerikoniško Elikysro Karčiojo
Vyno, kuris veikia tiesiog ant gro-
muliojimo organų, padarydamas
prigintą norą valgyti, sveiką su-
gromuliojimą, tyrą ir gausų krau-
ją, stiprius nervus. Visose ligose
šitų organų jis yra vienintelis pa-
sitikimas vaistas. Gaunamas ap-
tiekoje. Juozapas Trineris, 616-
622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Draugysčių reikalai.

EKSKURSIJA!

Apžiūrėti laukus "Zinycios" Wis.
7 d. rugpjūčio 1908 m. 10:30
val. naktyj. Traukinius išsiųs nuo
Illinois Central stoties, Michigan
ave. ir 12ta gatvė, Chicago.

Visi norintieji toje dienoje va-
ziuoti, turi atsiųsti pas A. Ol-
szewskį, Manajerį "Zinycios",
3252 So. Halsted st., Chicago, Ill.,
ne vėliau kaip iki 7 d. rugpjūčio.

DIDELIS PIKNIKAS.

Chicago L. S. S. suvienytos
kuopos drauge su Latvų Soc. Dem.
Draugija "Aušra" parengė pikni-
ką 16 d. rugpjūčio, šių metų
Schultze'o darže, ant kranto Dis-
plaines upės, Riverside, Ill.; pra-
sidės 9 val. ryto; įėjimas 25c. po-
rai. Bus skrajojanti krasta, tran-
kimas laimės ir visokių juokų, ska-
nių gėrų ir proga linksmai pasi-
soti. Muzika P. Jakačio iš So.
Chicago; nuvažiuoti galima 12
gatvės karais, kiek reikia eiti iki
vietai bus parodyta. Kviečia vi-
sus kuoskaitlingiausius atsilankyti.
Komitetas.

DIDELIS PIKNIKAS.

Chicago. Liuosybės Draugystė
parengė didelį pikniką Bergmano
daržė, Riverside, Ill., 16 d. šio
mėn. Ant pikniko bus visokių

Jas. T. McDermott
Demokratų Kandidatas į Kongresą nuo 4to Distrikto,
Illinois Valstijos.

Jas. T. McDermott yra jau ir
dabar kongresmanų, bet laikas jo
tarnybos baigiasi šį rudenį ir to-
dėl jis nori gauti nominaciją į
antrą kandidatybę. Nors jis yra
aišrus, vienok geras ir doras žmo-
gus ir kongrese jis balsavo už
šiuos principus:

Už astūnių valandų darbo dieną.
Už sumažinimą stoviosios kari-
vijos.
Už padidinimą užlaikymo na-
šlėms.
Už padidinimą algų raštinin-
kams krasos.
Už padidinimą algų laikšne-
siams.
Už laisvą medžiapių ir tuo-
mi pigesnę laikraštiją.
Už nuostolius katalikų bažny-
čios Filipinuose.
Už naujus karo laivus, nes jų
statymas reiskia darbą Amerikos
žmonėms.

Balsavo prieš:
Istatymą uždraudus.
Leidimą pinigines pagalbos lai-
vams
Privatinę savybę telegrafinių
įstaigų.
Visas priemones tiesioginiu ar
aplinkiniu būdu pritariančias tru-
stams.
Jis prielankus:
Valstybės taupymo bankams.
Pagerinimui kelių ir vandens
vagy.

vedinančių gėrų, gardžių cigarų
ir žaismės, kaip bėgimas maiše ir
kitos. Kas atsisėmė iš vyrų,
gaus dovanų dėžutę cigarų, —
iš moterų, gaus lietsargį; muzika
pirmos klasos. Tikietas porai
25c. Visus kuoskaitlingiausius
kviečia atsilankyti.
Komitetas.
Baltimore, Md. Tėvynės M.
draugystės 28 kuopa turės savo
susirinkimą 16 d. rugpjūčio, 2 val.
po pietų lietuviškoje svetainėje
ant Berre St. Draugai ir drau-
gės nepamirskite atsilankyti, nes
bus svarbūs reikalai apsvartymui,
teipogi bus prakalbos, kalbės kuopos
narys F. Bakutis. Atsiveskite
teipgi pašalinius prisirašyti prie
kuopos.
Kuopos sekretorius.

Jis likosi kandidatu, prašant Ko-
mitetui Chicago Advokatų Drau-
gijos, organizacijos žymiausi ad-
vokatų Chicagoje, kurti reikalav-
diesnio skaitliaus ištyrimui ap-
rupintų vyrų "pabandyti" nominavimui.
Kitas Komitetas Chicago Advoka-
tų Draugijos, nuskirtas ištyri-
mui atsakantys visų kandidatų,
teipgi pripažino jį atsakančiu.
Subatoje, 1 d. šio mėnesio Illi-
nojaus Advokatų Draugija turėjo
meginamą balsavimą ištyrimui po-
puliariškumo įvairių kandidatų, ir
ponas McKinney buvo vienas iš
devynių parinktų demokratų.
Pono McKinney'o vardas yra
ilgame suraše penkis dešimtis as-
tronių ir lengviau surandamas, jėl
balsuotojas žiūrės nuo apacios su-
rašo Miestinio Teismo Teisėjų
augstyn. Jo vardas yra penktas
nuo apacios.

ŽIUREKITE NEPAMRISKI-
TE BALSUOTI ŠIĄ SUBATĄ,
8 d. ŠIO MĖNESIO.

BALSUOKITE UŽ A. J. CER-
MAK'Ą DEMOKRATŲ KAN-
DIDATĄ ANT VALSTIJOS
ATSTOVO NUO 9to SENATO-
RISKOJO DISTRIKTO.
Jo vardas randasi suraše kan-
didatų demokratų partijos antroje
kolumnoje pirmas nuo viršaus.

HAYES McKINNEY, KANDI-
DATAS ANT TEISĖJO Į MIE-
STO TEISMĄ.
Hayes McKinney iš 7to kvarta-
lo likosi kandidatu prieš pirmuo-
sius rinkimus subatoje, 8 d. šio
mėn. nominacijai demokratų par-

